

Mijn belevenissen bij vlechtlessen geven aan mensen met fysieke beperkingen: blinden en slechtzienden

20 jaar geleden startte ik als fulltime zelfstandige een eigen 'Vlechtatelier'.
Gespecialiseerd in mondiale vlechttechnieken en materialen.
Mijn werk is zeer gevarieerd o.a: opdrachten voor bedrijven en particulieren.
Herstellen en vlechten van nieuwe meubelen in allerlei materialen en technieken.
Nieuw design vlechten in opdracht van ontwerpers.
Ook jaren heb ik (groeierend) tuinvlechtwerk gemaakt.... en uiteraard eigen creaties.

Maar gedurende al die jaren geef ik ook met heel veel plezier les aan kinderen vanaf 4 jaar, volwassenen, mensen met mentale en fysieke beperkingen.
Deze laatste groep ligt me nauw aan het hart.

Ondanks ik hiervoor nooit een opleiding heb gevolgd doe ik het met heel veel geduld, passie en gedrevenheid.

Reeds op 15 jarige leeftijd werkte ik als vrijwilligster mee aan doe-activiteiten voor mensen met beperkingen.

Nu vele jaren later organiseer ik op vraag van de St.--Rafaëlschool te Gent (onderwijs voor mensen met visuele beperkingen) elk jaar 'driedaagse vlechtdagen' voor hun volwassen studenten.
Het is ondertussen een echte traditie geworden.

De deelnemers kijken gedurende maanden uit om samen met hun groep en begeleiding (6 à 8 personen) te komen vlechten in mijn atelier te Kluisbergen.
Ze huren daarvoor steeds dezelfde grote vakantiewoning in het prachtige bosrijke Ronse.

Elk jaar wordt er een nieuw programma samengesteld door de studenten en mezelf.
De meeste hebben ervaring met pitriet, maar vlechten met wilg is voor hen extra moeilijk.
Wilg (boom/struik uit Europa) zijn nl. korte en lange takken die van dik naar dun uitlopen.
Pitriet (slingerplant (120/150m lang uit Indonesië) daarentegen is overal even dik en in lange lange strengen.

Wat lesgeven aan deze groep zo bijzonder maakt, is het teamwork, geduld en luisterbereidheid.
Vooral dat laatste missen heel veel mensen die wél kunnen zien
Blinden en slechtzienden zullen eerst luisteren en dan beginnen aan hun werk en dit is een enorm pluspunt.
Ziende mensen daarentegen zijn tijdens mijn uitleg al met andere zaken bezig zoals notities maken, foto's nemen, vlechten. Dit maakt dat ik mijn uiteenzetting soms meermaals moet herhalen.

Blinden gebruiken één hand bij wijze van ogen door te voelen, met de andere hand vlechten ze.
Daarom heb ik in het begin houten vormen gebruikt met gaatjes.
Op die manier staan de staken reeds recht en is het voor hen iets gemakkelijker om te werken.

Omdat vlechten voor deze groep mensen extra concentratie vraagt, volgen ze slechts gedurende halve dagen les.
Zo blijft er tijd over om zich te ontspannen en leuke activiteiten te doen in de buurt.

Een ronde of ovale mand vlechten (in verschillende basistechnieken) gebeurt in 3 halve dagen:
dag 1 Uitleg over het materiaal + rondleiding in het vlechtatelier.
Start vlechten van de bodem (twijgen)
dag 2 Staken insteken en eerste kim ronde met 3 twijgen
+ vlechten met wilg en/of koord (in Hollandse neer)
dag 3 Verder vlechten, kim ronde met 3 twijgen bovenaan en boordafzet 2 achter 1

De boordafzet is voor iemand die niet kan zien een extra uitdaging, maar alles komt goed indien je dit in teamverband doet.
Vooral rustig blijven en niets overhaasten.

Stap voor stap wordt de boordafzet gedaan.
Het vraagt iets meer tijd maar het resultaat mag gezien worden.

Iedere deelnemer werkt op zijn eigen tempo en naar eigen talent.
Diegene die sneller werken, mogen extra zaken maken.

Het is en blijft steeds verrassend wat je met gedrevenheid en doorzettingsvermogen kan bereiken.

Ondanks ik vele jaren ervaring heb, vraagt het lesgeven aan blinden en slechtzienden ook aan mij extra inspanning, concentratie en begeleiding.
Mijn bijzondere gave/talent komt me goed van pas tijdens het lesgeven.
In een groep voel ik zeer snel aan waar er zich vlechtproblemen kunnen voordoen, soms nog voor ze gebeuren.
Gelukkig krijg ik ook enige hulp van een begeleider(ster).
Per slot van rekening heb ik maar 2 handen.

Een goede voorbereiding helpt uiteraard :

1. Atelier wordt zoveel mogelijk ontruimd zodat iedereen zijn eigen plekje gemakkelijk kan terugvinden.
2. Voor iedere deelnemer wordt voldoende plaats voorzien.

Om vlotjes te kunnen vlechten, liggen alle vlechtmaterialen steeds op dezelfde plaats.
Alle deelnemer leggen hun eigen snoeischaar, priem.... op de door hem of haar gekozen plaats.
De meeste deelnemers blijven op hun plaats zitten en worden individueel begeleid.
Zij werken heel georganiseerd zo weten ze waar alles ligt.

Als lesgeefster verplaats ik me gedurende de ganse tijd.
Zo krijgt iedereen tijdig de nodige aandacht, materiaal en uitleg.

Na een halve dag vlechten liggen er nauwelijks takjes op de grond.
Snoeien van de mand doet iedereen volledig zelf.
De afgesneden takjes liggen netjes op een hoopje op de tafel.

'k Ben altijd ontzettend fier en blij met wat de groep na drie dagen bereikt heeft.
Het vlechten gebeurt in een heel ontspannen sfeer met veel grapjes en gelach.
Voor een koffiepauze met wat lekkers erbij maken we vanzelfsprekend altijd tijd.

Wanneer het weer het toelaat vlechten we in open lucht.

Afscheid nemen is nooit leuk maar er worden telkens afspraken gemaakt voor het volgend jaar.
Dezelfde plaats, dezelfde tijd, dezelfde lesgeefster maar met oude en nieuwe gezichten en ander programma.

Doorheen de voorbije jaren werden vogelpuntmandjes, mandjes in rammelaar techniek, ronde en ovale draagmanden met handgrepen, ovale schalen, paasklokken.... gevlochten.

Vlechten verbindt mensen!
Ongeacht hun achtergrond, intelligentie of beperkingen.
Dat maakt mijn ambacht zo uniek.
Het is en blijft een passie waar ik met veel trots mijn beroep heb van gemaakt.